

Sygn. akt II KO 50/12

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

w sprawie **M. S.**

skazanego z art. 197 § 3 kk w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 i § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2012 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończony wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 25 kwietnia 2007r., utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego z dnia 14 grudnia 2006r.,

p o s t a n o w i ł :

1. oddalić wniosek o wznowienie postępowania ,

2. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego, w tym wydatkami w kwocie 20 (dwudziestu) złotych obciążyć skazanego.

UZASADNIENIE

W złożonym wniosku o wznowienie postępowania, obrońca skazanego, jako przyczynę i podstawę postulowanego wznowienia, powołał przepis art. 540 § 1 pkt. 2 lit. a k.p.k. oraz art. 544 § 2 k.p.k. stwierdzając, że po uprawomocnieniu się wyroku skazującego wyszły na jaw dowody wskazujące na to, że M. S. nie popełnił przypisanego mu przestępstwa, a dowodami tymi są zeznania wymienionych we

wniosku sześciu osób: /.../ , którzy – zdaniem autora wniosku – „dysponują wiadomościami istotnymi dla niniejszej sprawy”. W szczególności J. N. (współoskarżony w sprawie, w której skazany został wnioskodawca) miał przekazać S. K. opis przebiegu zdarzenia z udziałem pokrzywdzonej B. O. oraz przyznać się do popełnienia czynu i obarczenia winą „innych osób”.

W odpowiedzi na wniosek obrońcy skazanego, Prokurator Prokuratury Generalnej wniósł o oddalenie tego wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Należy podzielić argumentację przedstawioną w piśmie Prokuratora Prokuratury Generalnej. Wznowienie postępowania jest możliwe wyłącznie wówczas, gdy zostanie uprawdopodobnione, że doszło do wydania wadliwego orzeczenia na skutek pominięcia faktów lub dowodów, które ujawniły się dopiero po uprawomocnieniu się tego orzeczenia. Należy przy tym mieć na względzie, że to na skazanym, ubiegającym się o wznowienie postępowania i jego obrońcy spoczywa obowiązek uprawdopodobnienia w wysokim stopniu, iż zachodzi wadliwość postępowania, która mogła mieć wpływ na treść zapadłego w sprawie orzeczenia (por. postanowienie SN z dnia 29 września 2010 r., sygn. akt IV KO 55/10, OSNwSK z 2010, nr 1, poz. 1817)

Wnioskodawca nie wykazał w należyтым stopniu podstaw do wznowienia postępowania. Przede wszystkim, nie uprawdopodobniono nawet, że rozmowa J. N. z S. K. miała w ogóle miejsce. Co do pozostałych osób, w ogóle nie wskazano, czego miałyby dotyczyć ich zeznania. Poza tym informacja, która rzekomo miała być przekazana S. K., pozbawiona jest (w kształcie, w jakim ją przedstawiono) przymiotu wystarczającej mocy dowodowej, w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego obciążającego skazanego. Należy bowiem pamiętać, że w wypadku postępowań o wznowienie każdy nowy zgłoszony przez strony dowód podlega ocenie przez pryzmat wszystkich pozostałych dowodów, zgromadzonych w sprawie już uprzednio. Z tego też względu wskazywany we wniosku dowód nie stwarza przesłanek do szerszego badania przywołanych w nim okoliczności na podstawie przepisu art. 546 k.p.k. Zwłaszcza że powyższy tryb nie służy poszukiwaniu nowych dowodów przez organ orzekający w przedmiocie wznowienia. Służy on tylko i wyłącznie procesowej weryfikacji faktów przytoczonych we wniosku o wznowienie, jeśli zarówno treść, jak i istota tych faktów wskazują na wysokie prawdopodobieństwo wadliwości zapadłego w sprawie skazanego

orzeczenia. W niniejszym wypadku uzasadnienie wniosku nie daje podstaw do takiego twierdzenia. Nie jest zatem też konieczne dalsze badanie przytoczonych w piśmie wnioskodawcy kwestii na podstawie przepisu art. 546 k.p.k.

Należy mieć nadto na uwadze fakt, że Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 9 lipca 2008 r. (sygn. akt II KO 72/07) oddalił wniosek współoskarżonej M. K. o wznowienie postępowania, wskazując, że kwestia „ujawnienia się” dowodu w postaci zeznań S. K. nie jest nowym zagadnieniem w toczącym się postępowaniu, bowiem kwestia tych zeznań była przedmiotem oceny Sądu Apelacyjnego, który postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2007 r. oddalił wniosek dowodowy w tej sprawie. Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela tę ocenę.

Ze wskazanych powodów, należało oddalić wniosek o wznowienie postępowania.